

каций только в журнале «Медицинские знания» составила 5,2% от числа обучавшихся на курсе. Представленный показатель иллюстрирует рост самосознания и мотивации к исследованиям прикладных проблем сестринского дела.

Ближайшими задачами развития образования по сестринскому делу могут стать: обеспечение социального престижа среднего медицинского работника; углубление профессиональных связей с зарубежными учеными, изучение опыта сестринского дела в разных странах, прежде всего, в СНГ; активизация взаимодействия смежных наук, структур и объединений; расширение каналов постоянной коммуникации, включая дистанционное обучение, Интернет.

Охват необходимых составляющих образовательного процесса, приближенного к практике медицинской сестры, перспективные направления научно-исследовательской и организационно-методической деятельности, осуществляемой поэтапно, и совместно со всеми образовательными учреждениями медико-педагогической направленности свидетельствует о положительных тенденциях изменений в системе обучения сестринских руководителей за рассматриваемый период, что, несомненно, способствует более эффективному функционированию системы здравоохранения в целом.

Будущее сестринского дела мы видим в подготовке сестер новой фармации, как самостоятельных диагностов, согласно сестринскому процессу, специалистов по уходу, медицинской реабилитации и профилактической медицине.

ТЫПОВЫЯ МОЎНЫЯ ПАМЫЛКІ Ў ПРАФЕСІЙНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ МЕДЫЦЫНСКАЙ СЯСТРЫ

В.І. Варанец

УА "Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт", г. Гродна

Згодна апошняга перапісу насельніцтва, на Беларусі амаль 35 адсоткаў жыхароў рэспублікі з'яўляюцца беларускамоўнымі. Гэта азначае, што прыблізна кожны трэці пацыент бальніц і паліклінік адчуваў бы сябе больш камфортна, калі б пад час лячэння ці дыягностыкі ў медыцынскай установе з ім размаўлялі па-беларуску. Гэта датычыцца ў значнай ступені і сярэдняга медыцынскага персаналу, бо менавіта з медыцынскімі сёстрамі часцей за ўсё кантактуе хворы. Але недахоп моўнай практыкі, абмежаваны слоўніковы запас ствараюць пэўныя лексічныя цяжкасці для рускамоўнай часткі медыцынскіх работнікаў пад час выканання службовых абавязкаў. Больш таго, ва ўмовах моўнай інтэрферэнцыі і дзяржаўнага білінгвізму яны часта дапускаюць памылкі марфалагічнага характару. Вось найбольш тыповыя з іх, на якія трэба звяртаць асаблівую ўвагу.

- адрозненне ў родзе назоўніка. Так словы *боль, яблык, пачак, цень, жаль* у беларускай мове мужчынска роду, а ў рускай – жаночага.
- у беларускай і рускай мовах не заўсёды супадае лік назоўнікаў: *грудзі, дзверы, крупы, маліны* ў беларускай мове маюць толькі множны лік, у адрозненні ад рускай мовы.
- прыметнікі вышэйшай ступені параўнання ў беларускай мове маюць суфіксы –эйш, –ейш і ўжываюцца з прыназоўнікамі за: *разумнейшы за суседа, спрытнейшая за сястру, карацейшы за дзень*.
- спецыфічнае ўжыванне формы назоўнага склону множнага ліку ў спалучэнні з лічэбнікамі 2, 3, 4: *два хворыя пацыенты, тры новыя ложка, чатыры маладыя дактары*.
- асобныя формы скланення лічэбнікаў два, дзве для мужчынскага і жаночага роду ў адрозненне ад рускай мовы: *двух врачей – двух сестёр; двух урачоў – двюх сясцёр*.
- у беларускай мове практычна не ўжываюцца дзеепрыметнікі незалежнага стану цяперашняга і прошлага часу з суфіксамі –уч(-юч-), –ач(-яч-), –ўш-, –ш-: *поступающий в приёмное отделение* – які паступае ў прыёмнае аддзяленне.
- прысутнасць у назоўніках жаночага і ніякага роду ў родным склоне множнага ліку канчаткаў –аў (-яў): *мерапрыемстваў, брытваў*.
- нескланяльнасць лічэбнікаў дзевяноста, паўтары, паўтара.
- дзеепрыслоўі незакончанага трывання ўтвараюцца пры дапамозе суфіксаў –учы (-ючы), –ачы (-ячы): *выконваючы, аперыруючы, несучы*. У адрозненні ад рускай мовы: *выполняя, оперируя, неся*.

Выкананне ўсіх вышэй пералічаных нормаў і сведчыць пра дасканаласць валодання беларускай мовай яе карыстальнікам.

ВЫСШЕЕ СЕСТРИНСКОЕ ОБРАЗОВАНИЕ И ЕГО РОЛЬ В СФЕРЕ ЗДРАВООХРАНЕНИЯ

П.В. Гарелик, О.И. Дубровщик, Г.Г. Мармыш, И.С. Довнар

УО «Гродненский государственный медицинский университет», г. Гродно

Внедрение в работу учреждений здравоохранения Республики Беларусь, и, в частности, в хирургическую практику, новейших медицинских технологий, современных достижений эндовидеохирургии, совершенствования техники выполнения оперативных вмешательств, расширение возможностей хирургических способов лечения самой разнообразной патоло-